

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

ניר כהנא ז"ל

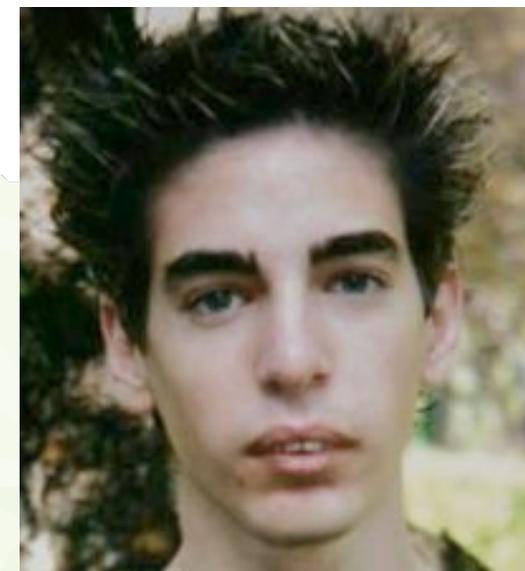
ילדות

ניר נולד ב- 25.10.1985 בקרית טבעון להוריו- שרה וברוך, אח צעיר לרן ואח בוגר לזיו.
ניר היה ילד יפה ושמח שאהב את חיק הטבע ואהב לרכב על אופניים. הוא היה בעל שיער חלק וזהוב ועיניים מאירות ששבו את לבם של כל מי שפגש.
הוא היה שקט, צנוע וטוב לב, ותמיד עם חיוך תמים וטוב על פניו.
ניר למד בביה"ס היסודי "קרית עמל" ובביה"ס התיכון "אורט גרינברג".

על הילד שהיה

על אף מראהו העדין, ניר היה חזק ודעתן, לוחם על עקרונותיו,
רודף צדק ולא קיבל דברים כמובן מאליהם.

מי שהכיר את ניר היטב ידע שבתוך גופו הצנום מסתתרות
תעצומות נפש ונשמה ענקית!

מתכון עם זיכרון

תחביבים ותחומי עניין

ניר היה חניך בתנועת הנוער "הנוער העובד והלומד" ותחביביו כללו טיסנאות, מחשבים, צילום ובדמינגטון (כדור נוצה).

לפני הגיוס לצה"ל

ניר שאף להתגייס לחיל קרבי, אך לצערו, נקבע לו פרופיל רפואי שלא איפשר זאת גם כאשר נאבק להעלות פרופיל.

הגיוס לצה"ל

בדצמבר 2004 גויס למשטרה הצבאית.

רצונו בשירות משמעותי הוביל אותו ליחידת המחסומים שחייליה ניצבים מול פני הטרור בקווים הקדמיים ולמחסום קלנדיה, שהיה מהקשים והמסוכנים ביותר.

מועד הנפילה

ב- 8.12.2005 בצהרי היום, בעת שמילא את תפקידו במחסום קלנדיה, תקף מחבל פלשתיני את המחסום ופצע את ניר אנושות. ניר איבד דם רב ונפטר לאחר מספר דקות.

ניר, בן 20 בנופלו, הותיר שני הורים ושני אחים. על מצבתו נחקק המשפט "היה מלאך גם בחייו הקצרים: צנוע, רודף-צדק, אוהב-אדם ושוחר-שלום"

ניר היה חברותי מאד. על כך העיד חברו הטוב, גיא:
"ניר, בן אדם עם לב של זהב שכל נים ונים בו, שופע טוב ודאגה לכל מי
שסביבו. מקסים, מצחיק, שקט - תכונות שהן רק קצה קצהו של האדם
שהסתתר מאחורי החזות הביישנית והשקטה. שמעולם לא הפסיק לתת,
לדאוג ולהגן על החברים."

פנינה אברמסון, שהייתה המחנכת של ניר, תיארה אותו:

"תמיד היה החיוך על פניך רב-משמעות. חסכן במילים היית ניר, אבל בלהט עיניך אמרת הכול. הייתה בך סקרנות עצומה להבין את הסובב אותך, ועל הדגל שנשא את שמך, היו חקוקים ערכים של כבוד ועזרה לזולת. עזרת לכל מי שפנה אליך - ותמיד מתוך אהבה ורצון. מה שהאמנת בו היה חסר פשרות. מעולם לא קיבלת חצאי אמיתות, דרשת תשובות עמוקות ובדוקות ונלחמת בחירוק שיניים לקיים את ערכיך. אני זוכרת שיחות ארוכות שהיו לנו על אמונה ודת, על טבע האדם, על הטוב והרע, על היגיון וחוסר היגיון. היו חילוקי דעות והיו הסכמות, והיה בעיקר - מרתק!"

מפקדיו סיפרו עליו:

"ניר היה איש עקרונות ורודף צדק. תמיד היה לו חיוך על הפנים ותמימות ששבתה את הלב. הוא ביצע את המשימות המבצעיות הקשות והשוחקות של היחידה, בצורה מופתית ומעוררת הערכה, במקצועיות רבה ומתוך תחושת אחריות אישית לביטחון המדינה. ניר היווה דוגמה ומופת לחבריו לפלוגה, ביחסו ההומני לאוכלוסייה העוברת במחסום, ובשקט ובשלווה שכה אפיינו אותו בכל מעשיו."

הנצחה

לאחר שנפל, נחשף הצד האומנותי של ניר ונמצאו מאות תמונות מרהיבות שצילם, ומספר שירים שכתב במחשבו האישי. משפחתו החליטה למסד לזכרו מפעל הענקת פרסים ליוצרים צעירים המצטיינים בתחומי צילום וכתובת שירה. מדי שנה בבי"ס אורט טבעון מתקיים טקס מרגש בו מוענקים הפרסים. בטקס זה הוריו נשאו דברים: "אהבת הצילום דבקה בניר כשהיה בכיתה י"ב. המצלמה הדיגיטלית, הבסיסית למדי שרכשנו לו, ליוותה אותו באשר הלך. הוא אהב לצלם בעיקר נופים וחברים, אך לא נשאר אדיש גם למראה פרח יפה, או חרק מעניין. אפילו על הדמדומים במחסום קלנדיה לא ויתר, ולאחר משמרת מפרכת חיפש מיקום מתאים על מנת להנציחם. לא פחות משאהב לצלם, אהב וידע ניר לפרגן ולעודד. ולכן אנו מוצאים בקיום הערב הזה שבו מופיעים צעירים מוכשרים בזמר ובמשחק ובמפעל הענקת הפרסים ליוצרים הצעירים והמוכשרים, הזדמנות נפלאה וראויה להנציח את ניר."

הנצחה

לזכרו של ניר הוקם גם מרכז מבקרים בתחנת רכבת העמק ההיסטורית שליד שכונת אלרואי בטבעון.

הוריו מסבירים: "הר הכרמל הנשקף במלוא הדרו מאתר זה, היה נוף ילדותו של ניר. רכבת העמק ההיסטורית שקישרה וגישרה בין עמי האזור, הייתה (ואולי אף תהא) אחד מסממני הדו-קיום והשלום האזורי - ערך בו האמין ניר, בכל מאודו. הפרגולה המשמשת כמקום להתכנסות וישיבה בחברותא, מסמלת את ערך הרעות - שניר הגשימו בדבקות. הצבעים העליזים והחמים שהיא צבועה בהם, מסמלים את החיוך התמידי, ההומניות וטוב לבו של ניר. הגן הירוק והנעים מסמל את השלווה, ואבן הזיכרון הטבעית את הצניעות. המסילה הנקטעת מזכירה לנו, כמה חבל, שמסילת חייו של בחור חמד זה, נקטעה לפתע, בהיותו בן עשרים בלבד..."

את המתכון שנכין- עוגת שוקולד, קיבלה אמא של ניר מאמו של
גיא, חברו הטוב.
הם היו מכינים את העוגה בימים הולדת ובסופי שבוע.
ניר בעצמו הכין אותה מספר חודשים לפני שנפל ליום הולדתה
של חברתו.

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

